

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 8. maj 2015
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: DEPDPT
Sags nr.: 1502033
Dok nr.: 1698035

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 17. april 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 3 (B 127 Forslag til folketingsbeslutning om vederlagsfri behandling samt befordring og befordringsgodtgørelse efter reglerne om sygehustransport af alle henviste patienter til Øfeldt Centrene, der p.t. er hjemlet i sundhedslovens §§ 71-72) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 3:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 16. april 2015 fra Carsten Koch m.fl., jf. B 127 - bilag 3."

Svar:

I henvendelsen nævner Carsten Koch m.fl., at beslutningsforslag B 127 vil gøre op med den ulighed, der eksisterer imellem de to patientgrupper, der henvises til Øfeldt Centrene.

Det har imidlertid aldrig været hensigten med overflytning af hjemlen vedrørende de vederlagsfri patienter fra sundhedslovens § 140 b til § 79, stk. 3, at begge patientgrupper skulle omfattes af den vederlagsfri ordning.

Det kan ses af bemærkningerne til L48 (samlingen 2011/2012). Her henvises der specifikt til, at kun patienter med svært, fysisk handicap skal modtage vederlagsfri behandling på Øfeldt Centrene efter sundhedslovens § 79, stk. 3.

I forhold til spørgsmålet om, hvorfor svært, fysisk handicappede modtager deres specialiserede behandling vederlagsfrit, mens tilskudspatienter med bevægeapparatmeter eller progressive sygdomme må betale en vis egenbetaling for behandlingen, henviser jeg til bemærkningerne til lovforslag L 48 (samlingen 2011/1012). Af bemærkningerne fremgår, at forslaget var udgiftsneutralt, og at personkredsen, som er berettiget til specialiseret ambulans behandling efter § 79, stk. 3, ikke skulle udvides. Det var således ikke med lovforslaget forudsat, at flere patienter skulle være omfattet af den vederlagsfri behandling til udgift for det offentlige.

I svar på spørgsmål 10 (L 48) fremføres det ligeledes, at det fremgik af folketingsdebatten i forbindelse med lovforslaget, at formålet med lovændringen var at forbedre patienternes mulighed for befordring. Der var derimod ingen henvisninger til, at det var hensigten at udvide personkredsen for vederlagsfri behandling.

Den gruppe henviste patienter, som modtager vederlagsfri behandling på Øfeldt Centrene, svarer altså til den gruppe, som modtog vederlagsfri behandling før lovforslaget. Loven lever dermed op til sit formål, som var at sikre, at

en afgrænset patientgruppe ikke skulle stilles dårligere som følge af evt. kommunal uvillighed til at yde befordring.

Folketinget tog med vedtagelsen af loven således stilling til, at kun patienter med svært, fysisk handicap skulle modtage vederlagsfri behandling på Øfeldt Centrene, hvorfor de patienter, som modtager behandling via tilskud, er ikke blevet dårligere stillet, idet de ikke tidligere har haft krav på vederlagsfri behandling.

Derudover fremgår det af "Vejledning om adgang til vederlagsfri fysioterapi" (Sundhedsstyrelsen, 2008), at den fysioterapeutiske indsats til patienter med progressive sygdomme skal foregå på hold. Individuel fysioterapi er ikke udelukket, men skal være undtagelsen. Øfeldt Centrene tilbyder imidlertid efter ministeriets viden alene individuel behandling, hvorfor patienter med progressive sygdomme bør tilbydes behandling på steder, der tilbyder holdbehandling.

Endelig peges der i henvendelsen fra Carsten Koch m.fl. på, at behandlingen på Øfeldt Centrene er højt specialiseret. I den forbindelse skal jeg henvise til mit svar på spørgsmål 2.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Dennis Pihl Thomsen